

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen fellebbezése alátámasztásául a felperes öt jogalapra vonatkozik, amelyek a megtámadott ítélet részleges megsemmisítésére irányulnak. E jogalapok egyrészt azon alapulnak, hogy a „visszaesés” fogalmát az Elsőfokú Bíróság tévesen értékelte, másrészt annak nyilvánvaló jogellenességén, hogy a bírság kiszámításának módszerét módosította, miáltal mérsékelte a megítélt bírság enyhítő körülmények alapján történő csökkentését, következőképpen megnövelte a bírság összegét ahhoz az összeghez képest, amely akkor alakult volna ki, ha az Elsőfokú Bíróság a súlyosbító körülmények alapján elvégzett növelést 50 %-ról 40 %-ra szállította volna le, és nem módosította volna a Bizottság által a bírság kiszámításához használt módszert.

A „visszaesés” fogalmának téves értékelésére vonatkozó érvelését alátámasztandó a felperes három különböző jogalapra hivatkozik.

- Első jogalapjában azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvet, valamint ezek kiegészítőjét, a szigorúbb büntetőjogi szabály visszaható hatálya tilalmának elvét, amikor helyben hagyta a felperesre kiszabott bírságnak a visszaesés mint súlyosbító körülmény címén, világos és kellően előre látható jogalap nélkül történő növelését.
- Második jogalapjában a felperes úgy ítéli meg, hogy az Elsőfokú Bíróság hibásan alkalmazta a jogbiztonság elvét, amikor a Bíróság ítélezési gyakorlatának ellentmondva visszautasította a visszaesés alkalmazásának időbeli korlátozását.
- Végül harmadik jogalapjában a felperes azt állítja, hogy az ítélet indokolása az indokolás hiányával felérő módon ellentmondásos a visszaesés és a bírságok kellő visszatartó ereje biztosításának szükségessége közötti kapcsolat értékelésének a vonatkozásában.

A felperes ezután két jogalapra hivatkozik azon érvelését alátámasztandó, amely szerint nyilvánvalóan jogellenes, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy megnöveli a bírság összegét, miután módosította az enyhítő körülmények alapján igénybe vett korrekciós együtthatót. Az elsődleges jogalap az Elsőfokú Bíróság által elkövetett hatáskörrel való visszaélésre, valamint az EK 229. és 230. cikk megsértésére vonatkozik. E jogalap két részre oszlik.

- Az első rész azon alapul, hogy az Elsőfokú Bíróság túllépte az EK 229. és 230. cikk szerinti hatáskörének határait, amikor a bírság kiszámításához használt módszer tekintetében módosította a Bizottság határozatát.
- A második részben a felperes azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy túllépett a kereset keretein, amikor módosította az enyhítő körülmények alapján alkalmazott csökkentési százalékot, és ezáltal megnövelte a felperesre kiszabott bírság összegét.

Másodlagosan a felperes a védelemhez való jog és a büntetés visszaható hatályának tilalma megsértésére alapított második jogalapra hivatkozik. Azáltal, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta kontradiktórius vitára bocsátani a bírságkiszámítási módszer megváltoztatására és a bírságösszeg növelésére irányuló szándékát, a közösségi jog alapvető elvét sértette meg, aminek konkrét kihatása volt arra, hogy a felperes képes volt-e megvédeni magát. Az Elsőfokú Bíróság visszahatóan alkalmazott a 2001-es „belga sör” határozatra egy olyan 2003-ból származó bírósági döntést is, amely azt tisztázta, hogy hogyan kell figyelembe venni az enyhítő körülmények alapján alkalmazott együtthatót a bírság kiszámítása során.

(¹) 17. rendelet első rendelet a Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról (HL 13., 1962.2.21., 204. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.)

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-124/04. sz., J. Ouariachi kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. október 26-án hozott végzése ellen J. Ouariachi által 2006. január 4-én benyújtott fellebbezés

(C-4/06. P. sz. ügy)

(2006/C 48/38)

(Az eljárás nyelve: francia)

J. Ouariachi (képviseli: L. Dupong ügyvéd) 2006. január 4-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-124/04. sz., J. Ouariachi kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. október 26-án hozott végzése ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot:
  - rendeljen el bizonyításvételt Louis Charles állításai hamis voltának, a felperes gyermekei elrablásában játszott szerepének, valamint a hamis állítások és a felperes gyermekei részére történt – többek között elrablásukat lehetővé tévő – szudáni vízumkiállítás közötti kapcsolatnak a megállapítására;
  - kötelezze Louis Charles-t személyes megjelenésre;

- hívja fel adatszolgáltatásra az Európai Unió kartúmi képviseletét;
- kérje be a Szudán rabati konzulátusára H. Ronda által saját és gyermekei vízumkérelméhez benyújtott iratokat;
- rendeljen el az igazság bizonyításához szükséges minden intézkedést;
- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
- kötelezze az alperest, hogy fizessen a felperesnek az őt ért kár fejében kártérítésként 100 000 euró általány összeget;
- kötelezze az alperest az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes spanyol és marokkói állampolgár (100 000 €-ra becsült) kárának megtérítését kéri, melyet L. Charles, az Európai Unió kartúmi (Szudán) képviseletének volt szakértője okozott munkakörében elkövetett jogellenes cselekményeivel, így különösen az Európai Unió kartúmi képviselete hamis meghívólevelének készítésével, amely lehetővé tette, hogy Szudán rabati (Marokkó) konzulátusa vízumot állítson ki a felperes volt házastársának és gyermekeinek, mely a felperes gyermekei tekintetében elkövetett nemzetközi gyermekrablásnak minősül.

A felperes úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság jogsértően nyilvánította keresetét elfogadhatatlannak bizonyítás felvétele nélkül és anélkül, hogy tisztázta volna

- L. Charles magatartásának felróható voltát;
- a közvetlen kapcsolatot e felróható magatartás és azon tény között, hogy a tévedésben lévő szudáni hatóságok a gyermekeknek az apjuk (azaz a felperes) beleegyezése nélkül adtak ki vízumot.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2006. január 11-én benyújtott kereset

(C-13/06. sz. ügy)

(2006/C 48/39)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Dimitris Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2006. január 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel hozzáadott-érték-adót alkalmazott a káresemény esetén történő közúti segítségnyújtásra – nem teljesítette a hatodik irányelv⁽¹⁾ 13. cikke B. részének a) pontjából eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság álláspontja szerint a közúti segítségnyújtással foglalkozó görög szervezet (ELPA – Elliniki Leschi Aftokinitou kai Periigiseon – görög autó- és turisztaklub), jóllehet nem tartozik a biztosításokról szóló irányelvek hatálya alá, a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. részének a) pontja szerinti biztosítási tevékenységet folytat.

A felperes ezen kívül az irányelv más nyelvi változatai alapján a következőkre hivatkozik:

- a hozzáadott értékadó semlegességének elvére, amely megköveteli, hogy azonos tevékenységet azonos módon adóztassanak, függetlenül annak gyakorlójától;
- a „biztosítás” fogalmának az ítélkezési gyakorlatban (a C-349/96. sz. CPP-ügyben hozott ítéletben) kimunkált meghatározására, amelynek értelmében a káresemény esetén nyújtott közúti segítség a biztosítás fogalma alá tartozik;
- az adójogi rendelkezéseknek a többi közösségi rendelkezéssel (biztosítási irányelvek) szembeni önálló jellegére;
- a biztosítási ügynök általi közúti segítségnyújtásnak a (84/641 irányelvvel módosított) biztosításokról szóló 73/239 irányelv hatálya alá való besorolására.

⁽¹⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.